

Sygn. akt II K 156/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 czerwca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Łęczycy, w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Robert Kobus

Protokolant sekr. sąd. Małgorzata Góralska

bez udziału Prokuratora

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 13 czerwca 2017 r. w Ł.

sprawy **E. O. (1)**, syna T. i Z. z domu O., urodzonego (...) w K.,

oskarżonego o to, że: w bliżej nieokreślonym przedziale czasu do dnia 21 grudnia 2016 roku w miejscowości R., woj. (...) bez wymaganego zezwolenia posiadał broń palną gazową typu rewolwer (...), kaliber 9 mm o numerze (...) oraz 4 sztuki rewolwerowych naboji gazowych, kaliber 9 mm, produkcji niemieckiej firmy (...), 1 sztukę rewolwerowego naboju gazowego, kaliber 9 mm, produkcji niemieckiej firmy (...) oraz 1 sztukę rewolwerowego naboju alarmowego, kaliber 9 mm, produkcji niemieckiej firmy (...)

tj. o czyn z art. 263 § 2 k.k.

orzeka:

1. oskarżonego E. O. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art.263 § 2 k.k. skazuje go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,
2. na podstawie art. 69 § 1, § 2 k.k. i art. 70 § 1 k.k. wykonanie wymierzonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 2 (dwóch) lat próby,
3. na podstawie art. 44 § 6 k.k. orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego w postaci rewolweru i amunicji – opisanych w wykazie dowodów rzeczowych nr I/1/17/B , pod pozycjami 1, 2, 3, 4 na k. 35 akt sprawy,
4. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania w wysokości 1099 (jednego tysiąca dziewięćdziesięciu dziewięciu) złotych.

Sygn. akt II K 156/17

Zgodnie z zakresem wniosku Prokuratora oraz treścią art. 423 § 1a k.p.k. Sąd ograniczył zakres uzasadnienia tylko co do rozstrzygnięcia o karze.

UZASADNIENIE

Zgodnie z treścią art. 263 § 2 k.k. kto bez wymaganego zezwolenia posiada broń palną lub amunicję, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

Niewątpliwym jest to, że oskarżony E. O. (1) w bliżej nieokreślonym przedziale czasu do dnia 21 grudnia 2016 roku, wbrew opisanemu wyżej przepisowi posiadał bez wymaganego zezwolenia broń palną gazową typu rewolwer (...), kaliber 9 mm o numerze (...) oraz 4 sztuki rewolwerowych naboji gazowych, kaliber 9 mm, produkcji niemieckiej

firmy (...), 1 sztukę rewolwerowego naboju gazowego, kaliber 9 mm, produkcji niemieckiej firmy (...) oraz 1 sztukę rewolwerowego naboju alarmowego, kaliber 9 mm, produkcji niemieckiej firmy (...)

Wina oskarżonego nie budzi wątpliwości. E. O. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Oskarżony jako osoba posiadająca stosowne doświadczenie życiowe z pewnością zdawał sobie sprawę z tego, iż posiadana przez niego broń jest bronią palną i na jej posiadanie wymagane jest odpowiednie zezwolenie, a w konsekwencji posiadanie jej bez takiego zezwolenia jest zakazane i sankcjonowane. Oceniając stopień winy i społecznej szkodliwości czynu oskarżonego, Sąd wziął pod uwagę przede wszystkim okoliczności owego zdarzenia i umyślną formę winy po jego stronie. Jako okoliczność łagodzącą Sąd wziął pod uwagę fakt jego dotychczasowej niekaralności i przyznanie się do winy.

Rozstrzygnięcie o karze nastąpiło w ramach tzw. dobrowolnego poddania się karze, z wykorzystaniem instytucji opisanej w art. 335 k.p.k. Sąd ocenił, iż proponowana wobec oskarżonego kara jest adekwatna do stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości czynu oraz że spełni swoje cele w zakresie wychowawczym, ale również w zakresie społecznego oddziaływania.

Zaproponowana przez strony i zaakceptowana przez Sąd kara 6 miesięcy pozbawienia wolności w ocenie Sądu jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu oraz do winy oskarżonej, pozostając również w odpowiedniej proporcji do granic ustawowego zagrożenia przewidzianego dla tego czynu zabronionego. W przekonaniu Sądu tak ukształtowana kara jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonego czynu i swoją dolegliwości nie przekracza stopnia winy. Jednocześnie w przekonaniu Sądu spełni względem oskarżonego cele wychowawcze i zapobiegawcze, a nadto jako zgodna ze społecznym poczuciem sprawiedliwości będzie w sposób prawidłowy kształtować świadomość prawną społeczeństwa. Przedstawiona propozycja co do kary przez Prokuratora (uzgodniona wcześniej z oskarżonym) została przez Sąd w pełni zaakceptowana.

Sąd uznał za bezcelowe orzekanie wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności podlegającej bezwzględnemu wykonaniu. W ocenie Sądu wychowawcze oddziaływanie kary wobec oskarżonego zostanie wypełnione w wystarczającym stopniu przez samą świadomość możliwości zarządzenia jej wykonania w razie powtórzenia jakiegokolwiek zachowania naruszającego porządek prawny. W ocenie Sądu w stosunku do oskarżonego w pełni uzasadniony jest wniosek, iż pomimo niewykonania kary pozbawienia wolności nie popełni on ponownie przestępstwa. Mając powyższe na względzie Sąd uznał, iż w powyższej sprawie istnieją przesłanki, od których art. 69 § 1 i 2 k.k. uzależnia stosowanie instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności. Na podstawie art. 70 § 1 k.k. Sąd za stronami postępowania ustalił okres próby związanej z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na 2 lata.

Sąd przez nieuwagę nie dostrzegł, iż w proponowanych warunkach skazania brak jest obowiązku probacyjnego koniecznego do orzeczenia w przypadku wymierzenia kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, kiedy nie orzeka jednocześnie środka karnego. Wobec treści art. 72 § 1 k.k. w brzemieniu nadaną mu nowelą z lipca 2015r. orzeczenie owego środka probacyjnego jest konieczne. W tym zakresie zatem będzie zachodziła konieczności modyfikacji orzeczenia Sadu I instancji.

W rozstrzygnięciu Sądu znalazło się także uzgodnione z E. O. orzeczenie o przepadku dowodów rzeczowych w postaci amunicji i broni palnej, stosownie do treści art. 44 § 6 k.k.

O kosztach Sąd rozstrzygnął w oparciu o art. 627 k.p.k. co było przedmiotem uzgodnienia między stronami postępowania przygotowawczego.